

Belley Kinga : Finnország – ahol minden hely tanteremmé válhat

Amikor egy finnországi továbbképzésre jelentkeztem, leginkább arra voltam kíváncsi, mit jelent a gyakorlatban a sokat emlegetett finn oktatási szemlélet. A kurzus címe – *Learning Outside the Classroom* – már önmagában is izgalmasan hangzott.

A kurzus alapgondolata nagyon egyszerű volt: **minden hely lehet a tanulás helyszíne**. Nem kell feltétlenül a tanteremben, a tankönyv fölött ülve tanulni. Egy könyvtár, egy múzeum, egy park, egy városi tér vagy akár egy erdei ösvény is lehet tanulási környezet – ha tudjuk, hogyan használjuk.

Az első napok – ismerkedés és finn szemlélet

A hét első napján megismerkedtünk a kurzus résztvevőivel, akik több különböző európai országból érkeztek. Természetesen bemutattuk egymásnak az iskoláinkat is, így hamar kiderült, hogy bár sok mindenben különbözünk, a tanárok problémái és örömei meglepően hasonlóak.

Ezután kezdtünk el mélyebben foglalkozni az outdoor learning, vagyis az iskolán kívüli tanulás alapelveivel. Számomra különösen érdekes volt, hogy a finn oktatásban a természet nem egyszerűen „kirándulási célpont”, hanem valódi tanulási környezet. A természetben végzett feladatok nemcsak élvezetesebbé tehetik a tanulást, hanem fejlesztik a kreativitást, a problémamegoldó és együttműködési készséget, valamint a diákok önbizalmát és alkalmazkodóképességét is.

Helsinki mint tanterem

A következő napokban magunk is megtapasztaltuk, milyen érzés az iskolán kívül tanulni. Helsinki belvárosa gyakorlatilag egy hatalmas szabadtéri tanteremmé változott.

Ellátogattunk az **Oodi központi könyvtárba**, amely már önmagában is sokat elárul arról, hogyan gondolkodnak Finnországban a tanulásról és a közösségi terekről. Oodi nem egyszerűen könyvtár: közösségi tér, találkozóhely, tanulási és alkotási lehetőség egyszerre. A könyvek mellett műhelyek, közösségi terek és számos olyan lehetőség várja a látogatókat, amelyek segítségével az ember nemcsak információt szerezhet, hanem maga is létrehozhat valamit.

A Helsinki Városi Múzeumban pedig azt néztük meg, hogyan lehet egy múzeumlátogatást úgy megtervezni, hogy az ne egyszerűen „nézelődés” legyen, hanem valódi tanulási élményt adjon. Különösen tetszett, hogy a hangsúly nem azon volt, hogy a diákok minél több információt megjegyezzenek, hanem azon, hogy kérdezzenek, felfedezzenek és saját élményeken keresztül jussanak el a felismerésekhez.

Tanulás a természetben

A kurzus egyik legjobb része természetesen az volt, amikor mi magunk is kikerültünk a természetbe. A természetben végzett mindfulness-gyakorlatok során azt is megtapasztaltuk, hogy a tanulás és a jóllét mennyire szorosan összekapcsolódhatnak.

Tanárként hajlamosak vagyunk folyamatosan „csinálni valamit”: magyarázni, kérdezni, feladatot adni, ellenőrizni. Ehhez képest különleges élmény volt egyszerűen megállni, figyelni a környezetünkre, és tudatosítani, mi történik körülöttünk. Ez a fajta lelassulás természetesen a diákok számára is hasznos lehet – különösen egy olyan világban, amelyben rengeteg inger éri őket.

Azt is kipróbáltuk, hogyan lehet egy városi környezetet tanulási célokra használni, és megint csak az derült ki, hogy a tanulásnak nem feltétlenül kell egy helyhez vagy egy padhoz kötődnie.

A kurzus végén nemcsak egy tanúsítványt kaptunk, hanem rengeteg ötletet is, amelyeket hazahozva be lehet építeni a saját tanításunkba.

